UUTISET

Suomessa puuta kannattaisi hyödyntää nykyistä paljon laajemminkin eri puolilla maata. **PUHEENJOHTAJA TEUVO HIRVONEN, ENON ENERGIAOSUUSKUNTA**

Uusien traktoreiden koko kasvaa

Maatilojen suurentuessa traktorien koko kasvaa. Moottorien teho on noussut yli 30 hevosvoimaa parissakymmenessä vuodessa.

KARI SALONEN

Elokuuhun mennessä myytyjen Massey Ferguson -traktoreiden maksimiteho oli keskimäärin 165 hevosvoimaa.

Maatalouden rakennemuutoksen myötä uusien traktoreiden myyntimäärät ovat viime vuosina olleet jyrkässä laskussa.

Traktoreiden kasvaneet tehot ovat kuitenkin paikanneet kappalemäärän laskun aiheuttamaa vajetta myynnissä ja tiloilla.

Tehoja ei tilastoida

Rekisteröityjen maatalous-traktoreiden määrät tiedetään kappaleen tarkkuudella.

Mallitkin selviävät tilastoista, mutta vertailukelpoisia moottoritehoja on hankala saada.

Trendi on kuitenkin selkeä.

”Pikkuhiljaa uusien traktoreiden keskimääräinen teho hiivuttautuu ylöspäin”, Hankkijan traktoreiden tuoteryhmäpäällikkö **Samu Kaunisto** sanoo.

Monta lukemaa

Vertailua aikaisempiin vuosiin hankaloittaa entisestään se, että nimellistehon lisäksi voidaan ilmoittaa myös maksimiteho ilman lisätehoa sekä lisäteholla. Kaikissa malleissa ei lisätehoominaisuutta edes ole.

”Nimellistehojen ero lisäteholla saatavaan maksimitehoon voi olla helposti 30–40 hevosvoimaa”, Kaunisto sanoo.

Kauniston mukaan Hankkijan myydyimmän John Deere -mallin nimellisteho on 150 hevosvoimaa. Lisäteholla päästään 180 hevosvoimaan. Tätä ennen myydyimmän mallin nimellisteho oli 125 hevosvoimaa ja maksimiteho 150.

”Pientä vaihtelua tapahtuu vuosien välillä myydyimmässä mallissa markkinoiden epävakaudesta johtuen”, Kaunisto kertoo.

”Kun traktoreiden myynti notkahti vuosina 2008 ja 2009, kokoluokkakin heilahti hetkeksi pykälän verran alaspäin”, hän sanoo.

Mallit tiedetään

Vuonna 2013 rekisteröitiin yhteensä 2 556 traktoria. Edellisvuodesta laskua kertyi 271 kappaletta.

Traktoreiden moottoriteho vuosina 1965–2005
Kymmenen eniten rekisterissä olevaa mallia

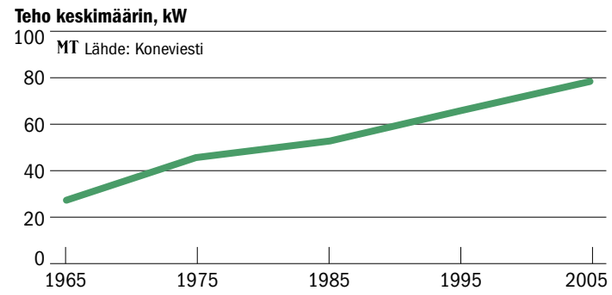

Suosituimmat kymmenen mallia muodostivat liki 40 prosenttia maatalous-traktoreiden kokonaismyynnistä.

Kymmenen myydyimmän mallin listalle Valtrojen väliin onnistui viime vuonna kiilaamaan ainoastaan kaksi John Deeren mallia.

Ykkösenä oli kuluvan vuoden tapaan Valtran malli A 93, jonka maksimiteho ilman lisätehoa on 102 hevosvoimaa.

Suosituimmat kymmenen mallia muodostivat liki 40 prosenttia maatalostraktoreiden kokonaismyynnistä.

Kärkikymmenikön maksimiteho ilman lisätehoa oli keskimäärin 130 hevosvoimaa.

Se on kuusi hevosvoimaa vähemmän kuin tämän vuoden elokuun loppuun mennessä myytyjen vastaava luku.

Suosituimpien mallien jälkeen listauksesta löytyvien koneiden tehot kohoavat. Kaikkien uusien traktoreiden keskitehon voinee siten olettaa olevan suurempi, kuin pelkän kärkikymmenikön.

Laskelmista on jätetty pois traktoriksi rekisteröidyt mönkijät.

Kehitys jatkunut

Traktoreiden tehot ovat nousseet käytännössä jo puoli vuosisataa.

Koneviesti tutki vuonna 2008 traktorien teknisen kehityksen selvittämiseksi vuosien 1965, 1975, 1985, 1995 ja 2005 kymmentä eniten rekisterissä olevaa traktorimallia. Mallien pohjalta laskettiin kunkin vuosikymmenen keskimääräisen traktorin tekniset arvot.

Traktorimallien tekniset tiedot saatiin Koneviestin traktoritaulukoista ja ajoneuvotiedot Tikestä. Vuonna 1965 traktoreiden keskimääräinen moottoriteho aineistosta oli 35 hevosvoimaa ja vuonna 2005 jo 107 hevosvoimaa.

JUKKA LEHTINEN

Aiheesta lisää Koneagria-Katalookissa sivuilla 4–5.

Menestyvä energiaosuuskunta tuo uutta puhtia aluetalouteen

SEINÄJOKI (MT)

Enon energiaosuuskunta palkittiin vuoden lämpöyrittäjän arvonimellä Seinäjoen lämpöyrittäjäpäivillä.

Enon energiaosuuskunnan puheenjohtaja **Teuvo Hirvonen** pitää osuuskuntapohjaisen lämpöyrittäjyyden yhtenä suurimpana vahvuutena myönteisiä aluetaloudellisia vaikutuksia.

”Olemme korvanneet lämmityksessä suuren määrän öljyä paikallisella puuhakkeella. Samalla suuri määrä rahaa jää alueelle, eikä karkaa muualle. Tämäntyyppinen bisnes ei myöskään siirry ulkomaille”, Hirvonen sanoo.

”Kotimaisessa lämpöyrittäjyydessä puu on ylivoimaisesti suurin osa-alue. Suomessa puuta kannattaisi hyödyntää nykyistä paljon laajemminkin eri puolilla maata”, hän kannustaa.

Enon energiaosuuskunta toimii Joensuun Enon ja Kontiolahden alueilla.

Vuonna 1999 perustetussa tuottajaosuuskunnassa on 52 jäsentä, jotka kaikki ovat metsänomistajia.

Energiaosuuskunnalla on kolme omaa biolämpölaitosta, joiden lisäksi se hoitaa kolmea muuta laitosta.

Vuoden lämpöyrittäjä 2014 -palkinto luovutettiin Enon energiaosuuskunnalle maanantaina Seinäjoella järjestetyillä lämpöyrittäjäpäivillä. Nokialainen Puuwatti Oy sai kunniamaininnan.

Osuuskunta tarjoaa riittävän leveät hartiat

Enon energiaosuuskunnan valintaperusteet vuoden lämpöyrittäjäksi ovat toiminnan laajentuminen usean lämpölaitoksen ylläpitäjäksi sekä ison osakaskunnan tuoma varma toiminnan pohja.

Lisäksi osuuskuntaa kiitetään esimerkillisestä aluetalouden edistämistyöstä.

Kun Enon energiaosuuskunta perustettiin 15 vuotta sitten, lähdettiin liikkeelle käytännössä nollasta.

”Ei tällaisen mittakaavan projekti mitenkään luonnistuisi yksin yrittävältä. Osuuskunnassa jäsenet saavat tukea toinen toisiltaan, ja on riittävästi särkymävaraa. Jos yksi sairastuu, ei koko touhu kaadu heti siihen”, sanoo energiaosuuskunnan hallintopäällikkö **Urpo Hassinen**.

Laajempi omistajapohja turvaa myös raaka-aineiden jatkuvan saatavuuden.

”Yhdellä jäsenellämme on keskimäärin 150 hehtaaria metsää. Yhteensä osuuskuntamme hallinnoi noin 8 000 hehtaarin laajuista metsäalaa”, Hassinen taustoittaa.

”Kotimainen energiapolitiikka tempoilevaa”

Osuuskunnan jäsen, metsäpäällikkö **Tuomo Turunen** pitää kotimaista energiakeskustelua liian yksipuolisena.

”Haetaan turhan hanakasti vastakkainasetteluja. Valtakunnan tasolla tarvitaan perusvoimaa, mutta energiaa voidaan tuottaa paikallisiin tarpeisiin pienemmässä mittakaavassa.”

Teuvo Hirvosen mielestä kotimaisen energiapolitiikan suuntaa on miltei mahdotonta ennakoida.

”Suomessa harjoitettava energiapolitiikka on lyhytnäköistä ja tempoilevaa. Aina seuraavien vaalien jälkeen suunta voi muuttua perusteellisesti. Alalla toimivat tarvitsisivat ennakoitavuutta ja varman näkymän tulevaisuuteen.”

JUKKA KOIVULA

JOHANNES TERVO

Teuvo Hirvonen, Urpo Hassinen sekä Tuomo Turunen Enon energiaosuuskunnasta iloitsivat vuoden lämpöyrittäjä -nimityksestä maanantaina Seinäjoella.

Tilaajapalvelu netissä!

Omat tiedot -osio on uudistettu!

Omat tiedot-osiossa voit nyt:

- tarkastella omia tilauksiasi
- tehdä uusia tilauksia
- tarkistaa ja muokata yhteystietojasi
- tehdä tilapäisen ja vakituisen osoitteenmuutoksen
- tehdä tilapäisen jakelunkeskeytyksen (esimerkiksi loman ajaksi)

Tarvitset vain yhden käyttäjätunnuksen!
Hallinnoi Omat tiedot -osiossa Maaseudun Tulevaisuuden, Koneviestin ja Aarteen tilauksiin liittyviä asioita.

Omat tiedot -osioon pääset kirjautumalla osoitteessa: www.maaseuduntulevaisuus.fi/kirjaudu

MAASEUDUN TULEVAISUUS

UUTISTAUSTA

Vielä kerran suomettumisesta

Mikä olisi ollut Suomen kohtalo, jos Suomen mallin arvostelijoiden pyrkimykset olisivat toteutuneet? Jos Suomi olisi YYA-sopimuksen oloissa alkanut haikailla Naton jäsenyyden perään?

Hävittyään hallituksessa ydinvoimaa koskevan äänestyksen vihreiden puheenjohtaja **Ville Niinistö** on läntisen laatulehden haastattelussa syytellyt poliittisia vastustajiaan suomettumisesta. Siis mistä?

Muistan hyvin, kuinka ankaraa taistoa aiheesta käytiin nelisenkymmentä vuotta sitten. Kyse oli läntisissä piireissä hellitystä mielikuvasta, jota ei voitu loihtia pois millään. Sen toitottaminen, ettei **Urho Kekkosen** ajan Suomi ollut suomettunut, oli lännen suuntaan tuuleen huutamista: mitä ankarammin asiasta vaahdottiin, sitä varmemmin mielikuva oli ja pysyi.

Kaiken perustana oli Jaltan sopimus. Suomi oli maailmansodan loppuselvittelyssä **Stalinin** vaatimuksesta ja länsiliittoutuneiden suostumuksella liitetty Neuvostoliiton etupiiriin. Tykinkantaman päähän eduskuntatalosta perustettiin Neuvostoliiton sotilastukikohta. Valvontakomission alaisuudessa Suomi riisuttiin aseista.

Näissä oloissa syntyi suomettumisen sisäpoliittinen ulottuvuus. Sen loivat ne, joiden tavoitteena oli Suomen sovjetisoiminen. Heitä hännystelivät ne, jotka historioitsijan ajatusta lainatakseni omaa etuaan ajaessaan muuttivat Kekkosen tarkkaan ohjaaman neuvostoystävyyden näytelmän kotimaiseksi puskafarssiksi. Tämä joukko vahvisti pelkällä olemassaolollaan lännessä uskoa suomettuneeseen Suomeen.

Liian kova hinta?

Suomi kuitenkin säilytti itsenäisyytensä. Maa maksoi velkansa, piti kiinni kansanvaltaisesta yhteiskunta- ja läntisestä talousjärjestelmästään, vaurastui taloudellisesti ja liittyi kansainvälisiin, pohjoismaisiin ja läntisiin järjestelmiin varovaisesti, mutta määrätietoisesti.

Kommunistien vaikutus padottiin, ja kun Neuvostoliitto hajosi, hännystelijät vetäytyivät kuoreensa odottamaan aikaa parempaa.

Suomen menestyksen teki mahdolliseksi se, että maan johto onnistui rakentamaan hyvät ja luottamukselliset suhteet Neuvostoliittoon. Tätä helpotti Yhdysvalloissa varhain omaksuttu linja, jonka mukaan Suomen itsenäisyyden säilymistä tuettiin kaikin mahdollisin tavoin yrittämättä kuitenkaan vaikuttaa Suomeen tavalla, joka vaarantaisi sen suhteet Neuvostoliittoon.

Moskovassa Suomen erityisasemaa siedettiin, koska Ruotsia ei haluttu ajaa Natoon.

Muualle etupiiriinsä ei Neuvostoliitto Suomen mallia koskaan hyväksynyt. Kaikki yritykset tukahdutettiin väkivalloin – Itä-Saksassa, Unkarissa, Tšekkoslovakiassa ja Puolassa. Samaan aikaan Suomi jatkuvasti lujitti omaa ulkoista asemaansa.

Suomettumisväitteiden ytimessä oli usko, jonka mukaan Suomen menestyksestään maksama hinta oli liian korkea. Lännessä monet uskoivat, että vapaus ja itsenäisyys olivat vain silmänlumetta – kaikki tärkeimmät päätökset piti kuitenkin hyväksyttää Moskovassa.

Kotoiset suomettajat tuskailivat, kun neuvostoystävyyden suojissa kapitalistit rikastuivat ja työkansan riisto jatkui entistä härskimpänä.

Uusi tuleminen

Mikä olisi ollut Suomen kohtalo, jos Suomen mallin arvostelijoiden pyrkimykset olisivat toteutuneet? Jos Suomi olisi YYA-sopimuksen oloissa alkanut haikailla Naton jäsenyyden perään? Tai jos Suomesta olisi tullut kansandemokratia?

Tällaisiin vaihtoehtoihin on syytä verrata sodanjälkeisen Suomen saavutuksia ja niiden hintana tehtyjä ulko- ja sisäpoliittisia myönnytyksiä. Niiden todellisen merkityksen voimme jo huoleti jättää historian tutkijoiden arvioitavaksi.

Miksi aihe on sitten noussut uudelleen esiin? Euroopan turvallisuusjärjestelmän romahdettua Suomen asemaan on alkanut kohdistua uudenlaisia odotuksia. Kun ne ainakin toistaiseksi ovat jääneet toteutumatta, selitykseksi kelpaa jälleen kerran vanha kunnon suomettuminen.

Keiden etujen mukaista on vahvistaa tätä käsitystä?

Vain niiden, joiden mielestä Suomen asema suhteessa Venäjään on yhä sama kuin se oli sotien jälkeisen ajan Neuvostoliittoon. Todellisuudessa Suomelle on kylmän sodan päättymisen myötä avautunut todellisia vaihtoehtoja. Niiden käyttämistä koskevat päätökset oman aikamme suomettajat haluaisivat siirtää Helsingistä Moskovaan.

JARMO MÄKELÄ on ulkomaantoimittaja.